

Inhoud

Jubelientje en haar liefste oma

- Het stapelbed 9
- Stickertjes 13
- Het fotoboek 17
- Het laatste dropje 23
- Politie 27
- Een poes met een belletje 31
- Het snoepspeek 37
- De losse tand 40
- Mist 45
- Gebroken been 49
- Eerst een pootje 55
- Plassen en douchen 58
- Nieuwe gympies 62
- Wintertje spelen 69
- Breien 75
- Het schaatje 79
- Sotje is jarig 84
- Het eendenlied 91

Jubeliedje 96

Jubelientje weet de weg

- Bobine 101
- De olifant 106
- De wegwijzer 110
- De brug 116
- Mummie 120
- Glim en glans 125
- R-beks 129
- De kanarie 134
- De proefrit 139
- Als-ze-zwaar-is 144
- Nieuwe kevers 146
- Starten maar 150
- Aardbei of vanille 153

Prinses Jubelina 159

Jubelientje krijgt jonkies

Roggbiv 167
Mag Woepie bij jou 171
Knippen 175
Hondenhotel JoJo 179
De kaart van de kieviet 183
Fruittaart 185
Zonder oren 188
Brief van Jubelientje 192
Brief van Suus 193
Kamperen in de keuken 194
De geboorte 200
Naar de dokter 205
Pimpampet 210
Dag Piep 216
Een, twee, drie, vier, tien 222
Het bot 223
Zonder botjes 228
Leren lopen 234
Andersom 239
Drie keer nul is niks 243
Voor niks 248
Naar Pam 253

Het stapelbed

Jubelientje gaat met oma een weekend naar een huisje.

En Dirk-Jan mag mee.

In een van de slaapkamers staat een stapelbed.

‘Ik wil boven,’ zegt Jubelientje.

‘Ik ook,’ roept Dirk-Jan.

‘Het is mijn oma,’ zegt Jubelientje.

‘Daarom mag ik het zeggen.’

En ze gooit haar koffer op het hoogste bed.

Dirk-Jan denkt even na.

‘Wie het eerst boven is,’ zegt hij dan en klimt vlug
het trapje op.

Hij smijt Jubelientjes koffer op het onderste bed.

‘Blijf van m’n spullen af,’ roept Jubelientje.

‘Kom naar beneden!’

‘Nee hoor, ik was eerst dus ik mag hier.’

Dirk-Jan trekt een deken over zich heen.

Oma komt binnen.

‘Wat een leuke kamer is dit,’ zegt ze.

‘Ik denk dat ik maar boven in dat stapelbed ga slapen.’

Ga eens opzij.’

Jubelientje en Dirk-Jan kijken elkaar verbaasd aan.

Oma in het stapelbed?

Maar dat kan niet.

Zij willen erin!

'Is er iets?' vraagt oma.

'Vinden jullie het soms gek dat ik mijn bed opmaak?'

'Ik wou daar slapen,' zegt Dirk-Jan.

'En ik ook,' mompelt Jubelientje.

'Het is een kinderbed.'

'Maar als jullie zo'n ruzie maken, kruip ik erin,' bromt oma.

'We blijven twee nachten in het huisje.

Dus ieder een keer boven en een keer beneden.

En verder geen gezeur!'

'Goed, goed,' zeggen Jubelientje en Dirk-Jan snel.

Stel je voor dat oma echt in het stapelbed gaat...

De eerste avond slaapt Jubelientje boven.

Ze kan met haar voeten het plafond aanraken.

Dirk-Jan schopt van onderen tegen haar matras.

Ze schudt van links naar rechts alsof ze in een bootje zit.

Pas heel laat vallen ze in slaap.

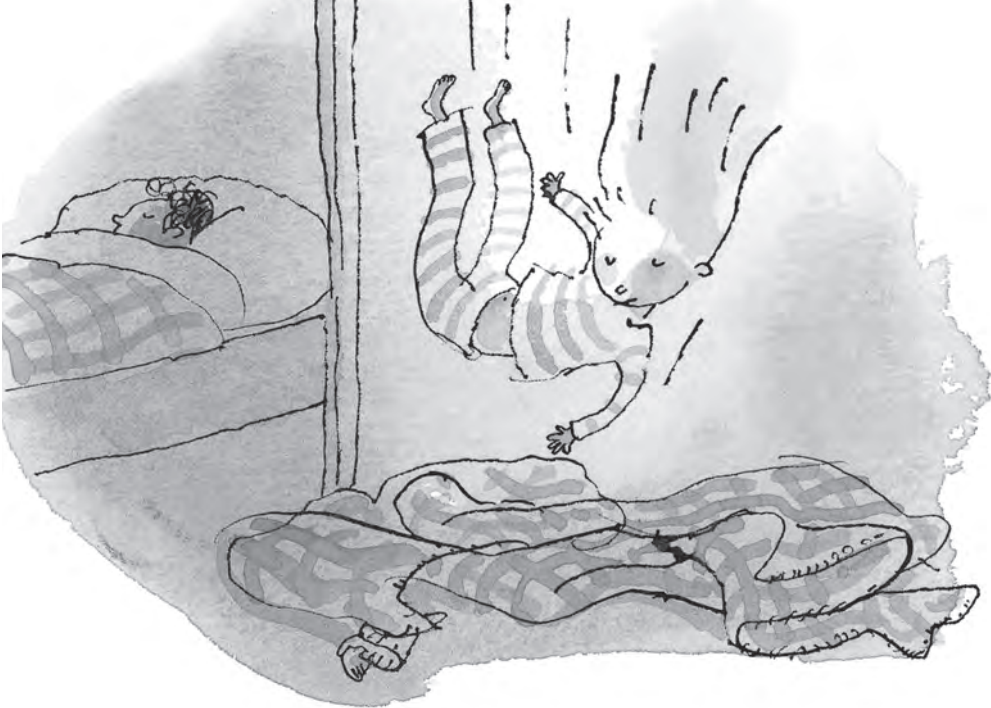
In de nacht glijden de dekens op de grond.

Jubelientje wordt een beetje wakker van de kou.

Nog half slapend zwaait ze haar benen over de rand.

Ze wil de dekens pakken.

En dan...

BENG!!

...dan klettert ze uit het stapelbed.

De vloer trilt.

De deur vliegt open.

‘Wat is er?’ roept oma.

Ze ziet Jubelientje liggen en knielt naast haar.

‘Heb je je pijn gedaan, lieve kind?’

Ben je gevallen?’

‘Mmwoaaahh...’ zucht Jubelientje.

Ze slaapt alweer.

'Word eens wakker,' zegt oma.
'Jubelientje lieve kind, sta op.
Ik kan jou niet in het bovenste bed tillen als je slaapt.
Je bent veel te zwaar.'
'Mwoahmpfsss...' zucht Jubelientje weer.
En hoe oma ook schudt, ze doet haar ogen niet open.
Oma schuift Dirk-Jan een stukje naar de muur.
Ze tilt Jubelientje op en legt haar naast Dirk-Jan.
Daarna klimt ze tegen het trappetje op en kruipt zelf in het
bovenste bed.
'Heb ik toch nog mijn zin,' giechelt ze.
'Wat een geluk dat Jubelientje uit bed is gevallen!'

Stickertjes

Jubelientje duwt het wagentje door de supermarkt.

‘Zullen we boontjes of bietjes eten?’ vraagt oma.

‘Liever prei,’ zegt Jubelientje.

Oma legt een dikke prei op de weegschaal.

‘Er moet een zak omheen,’ zegt Jubelientje.

‘Welnee, ik heb maar één prei.

Druk jij op de knopjes, dan komt het bonnetje vanzelf.’

‘Weet ik.’

Jubelientje drukt op het plaatje van de prei.

En dan op het blauwe knopje rechts onder.

Bzzt...

Het stickertje rolt naar buiten.

Ze plakt het op de prei.

‘Wat gebeurt er als je zomaar op de knopjes drukt, als er niets op de weegschaal ligt?’

‘Ik zou het niet weten, probeer maar eens.’

Jubelientje drukt op het plaatje van de bietjes en dan op het blauwe knopje.

Bzzt...

Oma pakt het stickertje.

‘Bietjes nul cent,’ leest ze, ‘lekker goedkoop.’

‘Nog een keer,’ zegt Jubelientje.

'Ik ga stickertjes sparen.'

'Ik heb een beter idee,' zegt oma.

'Ik doe de rest van de boodschappen en jij weegt intussen appels en sinaasappels af.'

'Hoeveel?'

'Eh... tien perssinaasappels en acht van deze rode appeltjes.'

'Makkie!'

Jubelientje kiest mooie, glimmende appeltjes uit.

Ze zet de volle zak op de weegschaal en wil op het knopje drukken.

Maar dan bedenkt ze iets leukers.

Ze haalt de zak weer van de weegschaal af, legt één appel terug en drukt op de knopjes.

Bzzt!

Het stickertje komt naar buiten en Jubelientje plakt het op de appel.

Dan legt ze de tweede appel op de weegschaal.

En de derde.

En de vierde...

Alle appels krijgen een eigen stickertje.

En daarna komen de sinaasappels aan de beurt.

Ze speelt dat ze een eigen winkeltje heeft.

‘Lukt het?’ vraagt een meneer als ze bijna klaar is.

‘Ja,’ zegt Jubelientje, ‘knap ben ik hè?’

‘Erg knap,’ zegt de meneer.

‘Mag ik nu even?’

Ik heb niet zoveel tijd als jij.’

Jubelientje laat de meneer voorgaan.

Als ze bij de laatste sinaasappel is, komt oma er juist aan.

‘Kind, wat ben jij nou aan het doen?’

‘Wegen!’ zegt Jubelientje.

‘Zo krijg je lekker veel stickertjes.’

‘Tja...’ zegt oma verbaasd.

‘Daar heb je gelijk in.’

Het scheelt in ieder geval twee zakken.

Leg alles maar in het wagentje, dan gaan we betalen.’
Jubelientje huppelt naar de uitgang van de winkel.
De jongen achter de kassa is niet zo blij.
Hij zucht diep.
En één voor één laat hij alle appels en sinaasappels langs de
blieper gaan.

